

KINH 1217. BẢN DỤC CUÔNG HOẶC¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở trong vườn Cấp cô độc, rừng cây Kỳ-đà, nước Xá-vệ. Bảy giờ, Tôn giả Bà-kỳ-xá ở giảng đường Lộc tử mẫu, vườn phía Đông nước Xá-vệ, một mình tư duy, sống không phóng dật, chuyên tu tự nghiệp, đạt được Tam minh, tự thân tác chứng. Khi ấy, Tôn giả Bà-kỳ-xá tự nghĩ: ‘Ta một mình ở chỗ vắng tư duy, sống không phóng dật, chuyên tu tự nghiệp, để được Tam minh, tự thân tác chứng. Bây giờ, ta nên nói kệ tán thán Tam minh’. Liền nói kệ:

*Trước, tâm dục cuông hoặc²,
Đi khắp nhà, khắp xóm;
Đu hành, gặp thấy Phật,
Dạy ta pháp thù thắng.
Đáng Cù-dàm thương xót,
Vì ta nói chánh pháp.
Nghe pháp được tịnh tín,
Xả phi gia, xuất gia.
Nghe Ngài nói pháp rồi,
An trụ nơi pháp giáo.
Cần phương tiện buộc niệm,
Kiên cố thường kham năng.
Tam minh đã đạt được,
Lời Phật dạy đã làm.
Thế Tôn khéo hiển bày,
Đáng Nhật Chứng diễn nói.
Vì chúng sanh mù lòa,
Mở cửa xuất yếu kia;
Khổ khổ và nhân khổ,
Khổ diệt hết, tác chứng.
Bát Thánh lìa đường khổ,*

¹. Quốc Dịch, phẩm 2. Pāli, S. 8. 12. Vangīsa. Thera. 1253-1262. Biệt dịch, N^o100(252).

². Pāli: k_āveyyamattā ... pubbe, khi xưa, ta đam mê làm thơ.

*An lạc đến Niết-bàn;
Nghĩa lành, cú vị lành,
Phạm hạnh không ai hơn.
Thế Tôn khéo hiển bày,
Niết-bàn cứu chúng sanh.*

M